


PÚTNIK

Božieho milosrdenstva
farnosti Božského Srdca Ježišovho
Partizánske-mesto



XVII. ročník
číslo 10/2019



„Ježiš, čo Ťa urobilo takým malým?“
„Láska!“

sv. Bernard

Síriime za
dobrovoľný príspevok

Pútnik Božieho milosrdenstva

Z obsahu...

Úvodník

Kristus Kráľ -
zvrchovaný Pán nad
všetkými politickými
režimami

strana 3

Zamyslenie

Advent

strana 4-5

Týka sa nás

Život v klube
kresťanských seniorov
pokračuje

strana 6-8

Zaujalo nás

Svätý Otec: Adventné
evanjelium je
„protistrachové“

strana 9

Týka sa nás

Na slávnosť
Nepoškvrnenej: „Hľa,
tu som“ je protiliekom na
egoizmus

strana 10-11

Zaujalo nás

Čo sú to roráty

strana 11

Farská kronika

od 26.10. do 20.11.2019

Do nášho cirkevného
spoločenstva sa sviatosťou
krstu začlenili:

Daniela Kasalová
Alexandra Trepáčová
Vivien Jakubíková



S nádejou na večný život sme
odpovedali:

Vít Merašický, 75 r.
Rudolf Hromada, 85 r.
František Daniš, 75 r.
Rudolf Snoha, 75 r.
Helena Stanová, 81r.
Mária Ferejová, 72 r.
Štefan Vaňúr, 75 r.
Igor Rác, 80 r.
Marta Košíková, 78r.



Vianočný vinš



Nech vám narodený Pán sveta
a vesmíru oblaží vaše skrehnuté srdcia
rosou svojej dobroty a lásky, kvôli ktorej zišiel zo
slávy nebies do plačlivého údolia zeme, aby kvôli nám
zomrel, ale premohol tak večnú smrť a znovu nás priviedol
domov - k svojmu a nášmu Otcovi - k večnému a milosrdnému
Bohu. Prajeme vám, aby ste počas vianočných sviatkov načerpali
pokoj, radosť a lásku v tichu pri betlehemskej Dieťaťi, a potom
ich rozdávali do svojich rodín každý deň nastávajúceho roku.

Šťastné, milostiplné a požehnané Vianoce Vám vyprosuje
redakcia Pútnika.

Pozvánka

Pozývame všetkých ľudí dobrej vôle na
novoročný koncert speváckeho zboru Pramienok
dňa 1.1.2020 o 16,30 hod. v kostole Božského
Srdca Ježišovho v Partizánskom.



Liturgický kalendár

1.12. - 1. adventná nedeľa
8.12. - 2. adventná nedeľa
9.12. - Nepoškvrnené počatie Panny Márie
15.12. - 3. adventná nedeľa
22.12. - 4. adventná nedeľa
25.12. - Narodenie Pána (1. sviatok vianočný)
26.12. - sv. Štefana (2. sviatok vianočný)
29.12. - Nedeľa sv. Rodiny Ježiša, Márie a Jozefa





Kristus Kráľ - zvrchovaný Pán nad všetkými politickými režimami

Od dvadsiatych rokov XX. storočia slávi cirkev sviatok Krista Kráľa. Ustanovil ho v dobe silnejúcej sekularizácie pápež Pius XI. ako deň, ktorý má pripomínať *zvrchovanosť Kristovej vlády nad politickými režimami*.

Vo vzťahu k červenej a hnedej totalite nenechával Pius XI. nikoho na pochybách, že obe tieto ideológie sú novodobými formami pohanstva a nie je medzi nimi zásadný rozdiel.

Komunizmu vyčítal nielen jeho antisemitizmus, ale popieranie ľudskej slobody vôbec, nacizmus následne hlavne ako rasovú politiku. Celkom jednoznačne sa preto postavil za prenasledovaných Židov a v tomto zmysle počul

tiež katolíkov: „*Nie, antisemitizmus je nezlučiteľný so vznešenou myšlienkou, že Abrahám je náš patriarcha a praotec. Je to hnutie, v ktorom katolík nemá čo hľadať! Skrze Krista a v Kristovi sme aj my duchovní potomkovia Abraháma. Všetci sme teda semiti!*“ napísal rok pred začiatkom druhej svetovej vojny a pár mesiacov pred svojou smrťou.

Bolo by to však príliš zjednodušujúce, keby sa sviatok Krista Kráľa vymedzoval iba voči vonkajšiemu ohrozeniu cirkvi. Oproti dobe Pia XI. dnes nečelíme len prenasledovaniu, ale tiež zosvetšteniu samotnej cirkvi. Tento sviatok nie je iba podnetom k vytrvalému odporu voči vnútorným nepriateľom, ale aj mementom, aby sa cirkev vzoprela vnútornému



drobeniu - takýto pohľad na tento sviatok je dnes obzvlášť aktuálny. „Vo svete máte súženie, ale dúfajte, ja som premohol svet,“ hovorí Ježiš. Toto je to jediné, o čo sa môže cirkev oprieť.

Kristovo vládnutie nie je z tohto sveta, nepresadzuje sa násilím, prefíkanosťou ani akýmkoľvek ľudským výkonom. Rastie zvoľna ako horčičné zrno. Ježišovo kráľovstvo sa v tomto svete preukazuje

neokázalou službou, umývaním nôh tým, ku ktorým v Kristovom mene prichádzame, a v neposlednej rade - nasledovaním. Je vždy aktivitou zhora, žiadnym nárokom. A zároveň zacielením: Ježiš Kristus - náš Pán a Kráľ - je cieľ ľudských

dejín, bod, v ktorom sa zbiehajú túžby dejín a civilizácie.

Sviatok Krista Kráľa vracia aj kresťanom 21. storočia v našej zemi k znovuobjaveniu autority toho, ktorý napriek dramatickému vývoju posledných desaťročí zostáva tou jedinečnou a nikým neprekonateľnou cestou, pravdou a životom. Aj keď sa zdá, akoby nič vyššieho nad nami neplatilo, i keby naše technické a materiálne možnosti presahovali akékoľvek sny predchádzajúcich generácií, kristologický výklad dejín i našich životov sa napriek tomu všetkému preukazuje ako vôbec to najhlbšie a najpevnejšie, na čom sa dá dnes a aj v budúcnosti stavať. Či už v našom osobnom, alebo verejnom živote.

Martin Mihál, kaplán



Advent

Prvou adventnou nedeľou začína obdobie adventu. Advent - príchod Krista, ktorý túžobne očakávame. V prvom rade sa pripravujeme na slávenie Vianoc, tajomstvo vtelenia. Chválimo Boha, ktorý tak miloval svet, že nám poslal svojho Syna. Vianočné sviatky a príprava na ne majú svoj hlbší zmysel v príprave našich srdc na Božiu milosť vo sviatostiach. Advent nám pripomína, že Kristus príde. A život veriacich je neustálym a bdelym očakávaním tohto príchodu. Nejde iba o to, aby sme pripomenuli historickú udalosť, ktorá sa stala pred 2000 rokmi v malej judejskej dedinke. Oveľa potrebnejšie je pochopiť, že celý náš život musí byť adventom, bdelym očakávaním nového konečného príchodu Krista.

Význam adventu

Adventná doba nie je našťastie len časom nákupnej horúčky. Má predovšetkým svoj duchovný obsah. Vyzýva nás k stretnutiu s Kristom v našom každodennom živote a pripravuje nás na jeho slávny druhý príchod.

História adventného venca

Venec je od nepamäti symbolom víťazstva a kráľovskej dôstojnosti. Aj Biblia hovorí o venci ako o prejave úcty, radosti a víťazstva. Adventný venec vzdáva hold tomu, ktorý je očakávaný, a ktorý zároveň prichádza ako víťaz, ako kráľ a osloboditeľ. Rozlievajúce sa svetlo z horiacich sviec vyjadruje prichádzajúceho Krista, ktorý rozptyľuje temnotu a strach, pretože on je "Svetlo sveta" (Jn, 8,12).

prevzaté, krátené internet

Večerná modlitba v rodine pri adventnom venci

Adventný venec je znakom nádeje.

Každý týždeň sa zapáli ďalšia svieca. Vianoce sa blížia. Aj my sa môžeme približovať k Bohu, ktorý prejavil svoju lásku k nám tým, že nám poslal svojho Syna. Po zapálení príslušného počtu sviec - podľa toho, ktorý adventný týždeň prežívame - začne modlitba, ktorú vedie otec alebo iný člen rodiny.

Otec: V mene Otca i Syna i Ducha Svätého.

Všetci: Amen.

Modlitba

Prežívame adventné obdobie prípravy na príchod Pána Ježiša, ktorý priniesol nádej a nový život svetu. Narodil sa, aby priniesol dobro, lásku a pokoj aj do našej rodiny. Modlime sa slovami, ktoré si nás naučil náš Pán Ježiš Kristus.

Otče náš...

Mária, pomôž nám, aby sme sa stretávali s tvojím Synom v modlitbe i v ľuďoch, s ktorými sa stretávame. Naša dobrotivá Matka, vypros požehnanie a vzájomnú lásku pre všetkých prítomných. Pomáhaj nám vo všetkých životných situáciách. Spomeň si na nás v hodinu našej smrti. Chceme Ťa pozdraviť tak, ako Ťa pozdravil anjel:

Anjel Pána...

Prvý adventný týždeň

Evanjelium:

Bďte a buďte pripravení, lebo Syn človeka príde v hodinu, o ktorej nevíete.

(celé evanjelium: Mt 24, 37-44)

Druhý adventný týždeň

Evanjelium:

„Robte pokánie, lebo sa priblížilo nebeské kráľovstvo.“ To o ňom povedal prorok Izaiáš: „Hlas volajúceho na púšti: Pripravte cestu Pánovi, vyrovnajte mu chodníky!“



(celé evanjelium: Mt 3, 1-12)

Tretí adventný týždeň

Evanjelium:

Ján bol v žalári. Keď počul o Kristových skutkoch, poslal k nemu svojich učeníkov opýtať sa: „Ty si ten, ktorý má prísť, alebo máme čakať iného?“

(celé evanjelium: Mt 11, 2-11)

Štvrtý adventný týždeň

Evanjelium:

„Jozef, syn Dávidov, neboj sa prijať Máriu, svoju manželku, lebo to, čo sa v nej počalo je z Ducha Svätého. Porodí syna a dáš mu meno Ježiš; lebo on vyslobodí svoj ľud z hriechov.“

(celé evanjelium: Mt 1, 18-24)

Prosby

(môže sa zapojiť každý člen rodiny)

Očakávame príchod Pána Ježiša. Prišiel na svet ohlasovať radostnú zvesť chudobným a uzdravovať skrúsených srdcom, tých, ktorí vedia, že potrebujú jeho lásku a milosrdenstvo. Prosme ho, aby aj dnes ľudia vedeli, že Ježiš ich miluje a obdarúva ich svojou láskou.

1. Prosíme ťa za Svätého Otca, za našich biskupov a kňazov, daj im veľa svetla a síl v ich službe, prosme Pána.

Všetci: Prosíme ťa, vyslyš nás!

2. Daruj nášmu farskému spoločenstvu požehnaný advent a urob nás bohatými na lásku k tebe a k blížnym, prosme Pána.

3. Za nás všetkých, ktorí sa počas adventu stretáme na spoločnej modlitbe, prosme Pána.

4. Aby veriaci našej farnosti pochopili, že k plnej účasti na svätej omši patrí aj účasť na svätom prijímaní, prosme Pána.

5. Aby naši zosnulí bratia a sestry mohli

zajať svoje miesto v nebeskom kráľovstve, prosme Pána.

Modlitba

Neprosíme o zázrak, Pane, ale o silu pre všedný život. Nauč nás umeniu malých krokov. Ochráň nás pred naivnou vierou, že v živote musí ísť všetko hladko.

Daruj nám poznanie, že ťažkosti, porážky, neúspechy a sklamanie sú prirodzenou súčasťou života a že vďaka nim rastieme a dozrievame.

Chlieb každodenný daj nám pre telo i dušu, ako prejav Tvojej lásky; daj nám priateľstvo a aspoň náznak, že sme užitoční.

To najdôležitejšie si človek nehovorí sám



ZAMYSLENIE

sebe, to najdôležitejšie mu býva povedané.

Ty vieš, ako veľmi potrebujeme priateľstvo. Daj, aby sme v našej rodine žili v pokoji a láske, aby sme sa mali vzájomne radi.

Daj nám k tomu silu. Vnukni nám pravú chvíľu a pravé miesto, kde môžem zanechať dobro, slovami či bez slov.

Pane, nauč nás umeniu malých krokov...

zdroj: nedozery-brežany.fara.sk



Život v klube kresťanských seniorov pokračuje

V závere môjho príspevku v predošlom čísle Pútnika som spomenul, že pripravujeme v klube okrem priebežných podujatí aj akcie, ktoré nás čakajú do konca roka 2019. Spomenul som výstavu betlehemov a vhodných doplnkov, výšivky, háčkovanie, obrusy, ktorú usporiadame v spoločenskej sále Spojenej školy J. A. Baťu na Nám. SNP, kde bola výstava aj minulý rok. Vaše exponáty budeme preberať v spomenutej budove v týždni od 2.12. do 6.12. v čase od 8,00 hod. do 11,00 hod. a od 13,00 hod. - 15,00 hod. Slávnostné otvorenie výstavy bude v pondelok 9.12. o 13,00 hod. a výstava bude denne otvorená od 8,00 hod. - 15,00 hod. Tešíme sa na návštevu každého z vás.

Tiež som spomenul, že pripravujeme stretnutie 28.12. v reštaurácii ULITA. Môžete sa na toto stretnutie tiež prihlásiť do 15.12. na č.t. 0918/147999, 7494907, alebo počas našich stretnutí každý štvrtok od 10,00 – 12,00 hod. v klubovni spoločenských organizácií.

Okrem už spomenutých pripravovaných akcií sa v poslednom čase udiali aj iné podujatia. Pisateľ týchto riadkov sa 6.11. – 7.11.2019 zúčastnil regionálnej konferencie *30 rokov slobody očami seniorov* a vôbec o živote seniorov v Rakúsku, Nemecku, Poľsku, Maďarsku, Česku a na Slovensku. Zástupcovia týchto krajín sa na konferencii zúčastnili. Konferenciu usporiadalo Združenie kresťanských seniorov Slovenska za spolupráce ESU –European Seniors Union a prebehla v

hoteli Mlynské Nivy v Bratislave. Po skončení konferencie v tých istých priestoroch prebehlo v piatok 8.11. valné zhromaždenie Združenia kresťanských seniorov, kde hlavným



bodom programu, okrem potrebných správ, boli voľby nového vedenia nášho združenia. Novým predsedom sa stal pán Peter Mach. Boli zvolení noví podpredsedovia, členovia predsedníctva a päť členov kontrolnej komisie. Volebné obdobie trvá štyri roky pre novozvolené vedenie. Nech im



je trojjediný Boh na pomoci počas celého obdobia.

Začiatok novembra sa niesol v znamení krásneho životného jubilea nášho pána dekana Vladimíra Farkaša, keď mu Pán Boh dožičil dožiť sa 60 rokov



života. V našom klube sme si túto udalosť pripomenuli na slávnostnom stretnutí našich členov v pondelok 11.11., keď pán dekan medzi nás zavítal spolu s pánom kaplánom Martinom



Mihálom, práve na sviatok svätca, ktorého meno náš pán kaplán nosí. Našich duchovných otcov sme si uctili príslušnými vinšami, blahoželaniami, darčekom, naše ženičky im zaspievali krásne pesničky a prežili sme spolu nezabudnuteľné chvíle. Nech ich oboch aj naďalej Pán Boh sprevádza a požehnáva pri ich nie ľahkej, ale záslužnej službe!



V pondelok 18.11. sa v historických priestoroch Bojnického zámku konalo slávnostné podujatie, ktoré usporiadalo *Fórum pre pomoc starším* – združenie s celoslovenskou pôsobnosťou na čele s jeho prezidentkou pani Ľubicou

Gálisovou. Bol to v poradí 14. ročník, nad ktorým tento rok prevzala záštitu prezidentka SR pani Zuzana Čaputová. V rámci týchto podujatí sú odmeňovaní seniори z celého Slovenska, ktorí aj pri svojom veku či chorobe dokážu pomáhať svojim blízkym. Na návrh pána Jozefa Mikloška bol tento rok medzi ocenenými cenou *Senior roka 2019* aj pisateľ týchto riadkov. Boli to pekné prežitie chvíle v historických priestoroch Bojnického zámku so vzácnymi ľuďmi, spojené s malým občerstvením v hoteli Regia.

Tesne pred odovzdaním tohto príspevku v utorok 19.11. redakčnej rade „Pútnika“ sme sa spolu s pani Šimončičovou a pani Ščúryovou zúčastnili na porade hospodárov klubov ZKS nášho kraja v Trenčíne. Pani Šimončičová je hospodárkou v našom klube a pani Ščúryová je hospodárkou vo Veľkých Bieliciach. Bratia a sestry, náš klub je druhý najväčší počtom členov v našom kraji po klube v Trenčíne. V poslednom období sa rozrástol o nových členov, teraz máme 44 platiacich členov. Ponúkame členstvo v našom klube vám, milí seniори, ktorí ste už dosiahli tento vek. Potešíme sa každému novému členovi. Budete srdečne vítaní na našich stretnutiach.

Milí bratia a sestry! Keď budete držať vo svojich rukách toto číslo Pútnika, budeme stáť na prahu adventného obdobia. Obdobia prípravy na príchod nášho Spasiteľa v betlehemskej maštaľke. Bratia a sestry, prajem všetkým, celej našej farnosti v mene svojom aj v mene členov nášho klubu



požehnaný adventný čas. Snažme sa ho prežiť v tichosti, uzobranosti, nedajme sa strhnúť hlučnými zábavami či reklamami, ktoré nás odrádzajú od pravého zmyslu adventného obdobia ako prípravy na krásne sviatky našich rodín, sviatky Vianoc.

Požehnaný advent a krásne vianočné sviatky praje

Stanislav Husár

predseda Klubu kresťanských seniorov

Partizánske – mesto

Šesťdesiatka

*Na tej našej veži bolo počuť zvona hlas,
čo sú to za krásne hlasy v tento čas?*

*Hlásajú nám oni, hlásajú,
že vo fare sa oslavy chystajú.*

Správy sa zbiehajú, oslavy sa chystajú,

už to aj vtáčatka na stromoch spievajú.

*Radostnú zvesť sme z toho zachytili,
aby sme 60-ku pána dekana oslávili.*

*Vážený pán dekan, prijmite od nás
pri tejto príležitosti vinše naše
a prosíme, nezabudnite hlavne
počas sv. omši na duše naše.*

*Nech Vás nebeský Otec, ktorému slúžite,
vedie svojim smerom aj v ďalšom živote.*

Nech Vás Matka Božia chráni,

aby ste ešte dlho slúžili pri našom oltári.

*Hodne šťastia, zdravia a požehnaní,
nech Vás aj naďalej vedie ruka Božia!*

Kresťanskí seniori

Slovenské mamičky, pekných synov máte,

/: vychovali ste ich, za kňazov ich dáte. :/

Za kňazov ich dáte, všetko oželite,

/: vďaka sa dočkáte už na tomto svete. :/

Martin náš, Martin náš, svoje ty kúzlo máš,

/: svoje ty kúzlo máš, z výšky sa pozeráš. :/

Z výšky sa pozeráš, len dobre, len dobre nám želáš

/: ako náš kaplanko vo všetkom sa vyznáš. :/

Kresťanskí seniori



TÝKA SA NÁS



Svätý Otec: Adventné evanjelium je „protistrachové“

„Prajem vám, aby ste advent prežívali ako čas utešujúcej novosti a radostného očakávania,“ zažlelal pápež František veriacim na osobitnej audiencii. „*Drahí bratia a sestry, dnes večer začína čas útechy a nádeje, čas adventu: začína sa nový liturgický rok, ktorý so sebou prináša novosť nášho Boha, ktorý je «Boh všetkej útechy»* (2 Kor 1,3). Ak pohliadneme do svojho vnútra, vidíme, že všetky novosti, aj tie, ktorých neustály tok vnímame aj dnes, nestačia, aby nasýtili naše očakávania.“

Volíť si nepoznané

«Spejeme k novým veciam, pretože sme narodení pre veľké veci», zacitoval Mons. Tonina Bella. Svätý Otec a na príklade sv. Jozefa ukázal, že prijať Pána znamená byť ochotní zmeniť naše plány:

„Prežívať advent znamená «volíť si dosiaľ nepoznané», znamená to prijať to dobré „vyrušenie“ od Boha a jeho prorokov, akým bol aj don Tonino. Pre neho prijať Pána znamenalo byť ochotnými zmeniť naše plány. Rád myslím na sv. Jozefa. On, dobrý muž, zaspal a zmenili mu plány. Zaspal ďalší raz, opäť mu zmenili plány. Ide do Egypta. Znova zaspí a vracia sa z Egypta (...) Nech Boh mení naše plány s našou radosťou.“

Protistrachové evanjelium

Náš život je plný strachov rôzneho druhu, povedal pápež citujúc Tonina Bella. Na tento náš pochmúrny scenár života podľa neho advent odpovedá takzvaným

«protistrachovým evanjeliom».

„*Zatiaľ, čo ten, kto má strach, je zdrvený na zemi, Pán nás prostredníctvom svojho slova pozdvihuje. Robí tak prostredníctvom «dvoch protistrachových slovies», dvoch slovies typických pre advent: vstaňte a pozdvihnite hlavu (porov. Lk 21,28). Ak nás strach drží na zemi, Pán nás pozýva k tomu, aby sme vstali. Ak negatívne veci vedú k pohľadu do zeme, Ježiš pozýva obrátiť pohľad k nebu, odkiaľ príde on. Pretože nie sme synmi strachu, ale sme synmi Boha. Pretože strach prekonávame, keď v spojení s*

Ježišom víťazíme nad zahľadenosťou do seba, keď vyjdeme zo seba von.“

Život bez rizika nie je kresťanský

Ako povedal pápež, „*privátny život, bez riskovania a plný strachov, ktorý si stráži seba samého nie je kresťanským životom. Je životom bez plodnosti. Nie sme stvorení pre pokojné sny, ale pre sny smelé*“. Inšpirovaný slovami Tonina Bella vyzval veriacich pozdvihnúť sa z takzvaných „divánov života“:

„*Z pohodlnosti, ktorá nás robí lenivými, zo svetskosti, ktorá nás vnútorne zraňuje, zo sebalútnosti, ktorá nás robí zachmúrenými. «Vstať znamená opustiť podlahu zloby, násilia, dvojtvárnosti, pretože hriech spôsobuje starnutie zeme». Postav sa na nohy, pozdvihnime pohľad do neba. Všimneme si tak aj potrebu otvoriť ruky pre bližneho. A útecha, ktorú budeme vedieť darovať, uzdraví naše strachy.“*

prevzaté z www.vaticannews.va



Na slávnosť Nepoškvrnenej:

„Hľa, tu som“ je protilieka na egoizmus

Príhovor Svätého Otca Františka vo Vatikáne na slávnosť Nepoškvrneného počatia Panny Márie 8. decembra 2018:

Drahí bratia a sestry, pekný sviatočný deň!

Božie slovo nám dnes predstavuje možnosť voľby. V prvom čítaní vidíme človeka, ktorý na začiatku dejín hovorí Bohu *nie*. V Evanjeliu vystupuje Mária, ktorá pri zvestovaní dáva Bohu svoje *áno*. V oboch čítaniach Boh hľadá človeka. V prvom prípade ide k Adamovi, ktorý zhršil, a pýta sa ho: „Kde si?“ (Gn 3,9); ten mu odpovedá: „Skryl som sa“ (v. 10). V druhom prípade Boh prichádza k Márii, ktorá je bez hriechu, a tá mu odpovedá: „Hľa, služobnica Pána“ (Lk 1,38). „Hľa, tu som“ je v protiklade so „skryl som sa“. „Hľa, tu som“ je otvorením sa pre Boha, zatiaľ čo hriech človeka uzatvára, izoluje, necháva ho samého so sebou.

„Hľa, tu som“ je kľúčovým slovom v živote človeka. Znamená prechod z horizontálnej perspektívy života, zameranej len na seba a vlastné potreby, k tej vertikálnej, s rozletom smerom k Bohu. „Hľa, tu som“ znamená byť k dispozícii Pánovi, je to liečba na egoizmus, protilieka na nenaplnený život, ktorému stále niečo chýba. „Hľa, tu som“ je prostriedok proti zostarnutiu hriechom, terapia pomáhajúca zostať mladými vo vnútri.

„Hľa, tu som“ je prejav viery, že Boh znamená viac ako moje vlastné ja; je to voľba vsadiť na Pána a podvoliť sa jeho prevkapieniam. Preto povedať „Hľa, tu som“ je tá najväčšia chvála, ktorú mu môžeme

ponúknuť. Prečo teda nezačínať dni takýmto spôsobom, so slovami „Hľa, tu som, Pane“? Bolo by skutočne krásne každé ráno povedať: „Hľa, tu som, Pane, nech sa dnes vo mne splní tvoja vôľa“. Recitujeme to v modlitbe *Anjel Pána*, ale môžeme to zopakovať už teraz, spoločne: *Hľa, tu som, Pane, nech sa dnes vo mne splní tvoja vôľa!*

Mária dodáva: „Nech sa mi stane podľa tvojho slova“. Nehovorí: „nech je podľa môjho“, ale „podľa teba“. Nekladie Bohu medze. Neuvažuje v zmysle „venujem mu trochu času, rýchlo to spravím a potom si budem robiť, čo chcem“. Nie, Mária nemiluje Pána len vtedy, keď sa jej to hodí, kedytedy. Mária žije v dôvere v Boha vo všetkom a pre všetko. V tom tkvie tajomstvo života. Všetko môže ten, kto dôveruje Bohu vo všetkom. Pán ale, drahí bratia a sestry, trpí, keď mu odpovedáme ako Adam: „Mám strach a skryl som sa“.

Boh je Otcom, tým najcitlivejším z otcov, a túži po tom, aby mu jeho deti dôverovali. Koľkokrát ho však podozrievame, podozrievame Boha! Myslíme si, že by nám mohol zoslať skúšku, zbaviť nás slobody, opustiť nás. To je však veľký podvod, prapôvodné pokušenie, pokušenie od diabla: podsúvať človeku nedôveru v Boha. Mária nad týmto prvotným pokušením víťazí svojím „Hľa, tu som“. Dnes sa pozeráme na krásu Panny Márie, ktorá sa zrodila a žila bez hriechu, neustále oddaná a priezračná voči Bohu.

Tým sa ale nechce povedať, že jej život bol ľahký. Byť s Bohom neznamená magické vyriešenie problémov. Pripomína nám to





koniec dnešného evanjeliového čítania: „Anjel potom od nej odišiel“ (v. 38). Odišiel je silný výraz. Anjel necháva Pannu Máriu v priam neľahkej situácii. Ona síce vedela, akým nezvyčajným spôsobom sa má stať Božou matkou - anjel jej to povedal -, lenže anjel to nevysvetlil ostatným, iba jej. A problémy nedali na seba dlho čakať: pomyslime na situáciu, ktorú zákon nedovoľoval, na trápenie sa sv. Jozefa, na zmenené životné plány, na myšlienky, čo povedia ľudia... Mária však zoči-voči problémom dôveruje Bohu. Anjel od nej

síce odišiel, ale ona verí, že s ňou, v nej, zostáva Boh. A dôveruje. Dôveruje Bohu. Je si istá, že s Pánom, hoci aj neočakávaným spôsobom, všetko dobre dopadne. Toto je múdry prístup: nežiť v podmienenosti problémami - keď skončí jeden, príde ďalší! - ale dôverovať Bohu a zveriť mu každý deň: „Hľa, tu som!“

**„Hľa, tu som“ – to sú správne slová.
„Hľa, tu som“ – to je modlitba. Prosme
Nepoškvrnenú o milosť takto žiť.**

prevzaté z www.vaticannews.va, krátené

Čo sú to roráty

Starší ľudia by si určite s nostalgickým povzdychom spomenuli na svoje detstvo a advent. Rorátna svätá omša v skorých ranných hodinách mala svoje čaro. A ako je to dnes?

Na Vianoce sa dá pripravovať rôznymi spôsobmi. Upratovaním, pečením, návštevou vianočných trhov, vareným vínom, koláčmi... alebo aj duchovne. Napríklad rorátmi – adventnými svätými omšami pri sviečkach v skorých ranných hodinách.

Aký to je paradox, že my kresťania máme vstávať tak *nekresťansky* skoro, aby sme išli na omšu, keď by sme sa mohli radšej vyspať a ísť na niektorú z omší večer! No adventný čas je časom očakávania a naše očakávanie by malo byť aktívne. Naše srdce túži po Bohu a my musíme mať odvahu pripraviť cestu Pánovi, ktorý prichádza. Odvahu premáhať svoje vlastné slabosti, zvíťaziť nad sebou a svojou pohodlnosťou.

Roráty, votívne sväté omše ku cti Panny Márie, začínajú vždy pred svitaním, aby nám pripomenuli, že aj pred narodením Ježiša Krista ľudstvo „*kráčalo vo tmách*“ (Iz 9,1). Tma v kostole pripomína svet, ktorý je v tme, a naopak, ožiarený oltár symbolizuje

Krista, ktorý prichádza ako pravé svetlo sveta. Tak ho predpovedali proroci a tak to o sebe aj sám povedal: „*Ja som svetlo sveta. Kto mňa nasleduje, nebude chodiť vo tmách, ale bude mať svetlo života.*“ (Jn 8,12-13) Naši predkovia chodili do kostola s lampášmi, ktorými si svietili na cestu a ktoré ich dovedli do cieľa. Podobne ako maják je pre námorníkov nádejou, lebo im oznamuje, že už nie sú ďaleko od pevnej zeme a zároveň ich aj vedie svojim svetlom do bezpečného prístavu, tak je našim svetlom počas celého adventu Kristus. Príchod Krista, ktorý túžobne očakávame, má tri podoby. V prvom rade sa pripravujeme na slávenie Vianoc, tajomstvo vtelenia. Chválimo Boha, ktorý tak miloval svet, že nám poslal svojho Syna. Druhý príchod Krista sa deje v našich srdciach najmä prijímaním Eucharistie a cez túto prípravu našich srdiec sa máme pripraviť aj na našu večnú vlasť a na príchod Krista ako Ženícha a Sudcu po našej smrti a pri Poslednom súde. Advent teda hlása príchod Krista včera, dnes a zajtra. Včera ako Dieťaťa v jasliach, dnes skrytého v Chlebe a zajtra v naplnení ako nášho Ženícha a Sudcu.

prevzaté a krátené, internet



Vianočné pranie pápeža Františka

Vianoce sú väčšinou hlučnými sviatkami: prospelo by nám trochu ticha, aby sme počuli hlas Lásky.

Vianoce si ty, keď sa rozhodneš znovu narodiť každý deň a nechať Boha vojsť do tvojej duše.

Vianočný stromček si ty, ak vydržiš pevný vo vetre a v ťažkostiach života.

Vianočnou ozdobou si ty, keď sa tvoje cnosti stanú farbami, ktoré skrášľujú tvoj život.

Vianočným zvonom si ty, keď zvolávaš a spájaš ľudí okolo seba.

Si tiež svetlom Vianoc, keď svojím životom, svojou dobrotou, trpezlivosťou, radosťou a štedrosťou osvecuješ cesty ostatných.

Vianočným anjelom si ty, keď ohlasuješ celému svetu posolstvo mieru, spravodlivosti a lásky.

Vianočnou hviezdou si ty, keď niekoho privedieš k stretnutiu s Pánom.

Si tiež mudrcom z východu, keď bez odplaty dávaš to najlepšie, čo máš.

Koledou si ty, keď nadobudneš vnútornú harmóniu v duši.

Vianočným darčekom si ty, keď si opravdivým priateľom a bratom všetkých ľudských bytostí.

Vianočným práním si ty, keď odpúšťaš a prinášaš uzmiernenie, i keď pri tom trpíš.

Štedrovečernou večerou si ty, keď nasýtiš chlebom a nádejou chudáka, ktorý žije v tvojom okolí.

Ty si vianočnou nocou, keď pokorne a pozorne prijímaš ticho Spasiteľa sveta bez hluku a veľkolepých osláv, ty si úsmevom dôvery a nehy, vnútorným pokojom nikdy nekončiacich Vianoc, ktoré prostredníctvom teba prinášajú Božie kráľovstvo.

Šťastné Vianoce všetkým, ktorí pripomínajú Vianoce!

Pápež František

zdroj: FB Bosco

www.ilvaticanese.it





Vianočné oslavy nemusia trvať len tri dni

Nepremárnite tento rok obdobie sviatkov. Vychutnajte si ho!

Vianočné stromčeky sa objavujú krátko pred Štedrým dňom a miznú hneď po Troch kráľoch, ba niekedy aj skôr. A predtým sme celý advent zavalení upratovaním, nakupovaním... Mnohé rodiny sú z tohto zimného predsviatočného zhonu unavené. Preto radšej prežívajú advent i Vianoce tak, ako nám to predkladá Cirkev - po štyroch týždňoch prípravy nasledujú dva týždne osláv Ježišovho narodenia.

Amy Horlanderová, matka piatich detí, vysvetľuje: „Keď som bola dieťa, na Štedrý večer sme rozbalili darčeky a všade okolo nás sa nahromadili hĺby do krkvaného baliaceho papiera. A potom už nič - b o l o p o Vianociach. Karol a ja sme chceli, aby naše deti prežívali Vianoce ako obdobie, ktorého stredom je Kristus. Teda nielen ako jeden deň, keď sa rozdáva darčeky. Preto sme sa rozhodli prežívať advent a dva vianočné týždne ináč.“

Pripravte si srdcia

Horlanderovci sa púšťajú do prípravy na Vianoce v prvú adventnú nedeľu, keď sa začína nový cirkevný rok. Nasledujúce štyri týždne sa sústreďujú na adventné očakávanie, až pokiaľ pred Vianocami nepostavia vianočný stromček. V našej rodine udržiavame adventné zvyky, ktoré sme intenzívnejšie prežívali s blížiacim sa Vianočným obdobím. Napríklad cez prvý adventný týždeň sme postavili stromček a používali ho ako Jesseho stromček s ozdobami predstavujúcimi Ježišových

predkov; na tretiu adventnú nedeľu sme pridali vianočné ozdoby. Na začiatku adventu sme postavili betlehem s prázdnyimi jasľami - znamenie prázdnoty života bez Krista. Troch kráľov sme umiestnili do rohov izby; v deň Vianoc ich deti začali posúvať bližšie k maštali, kam sa dostali v deň Zjavenia Pána. Ľahko sa ujme aj zvyk adventného venca. Pár vetvičiek čečiny, štyri sviece a každodenná modlitba môžu v rodine urobiť zázraky.

Na Vianoce si deti po omši a jedle rozbalia po dva malé darčeky, zvyčajne knihu a hru. Je to tichý rodinný deň čítania a spoločných hier. „Pomáha nám to sústrediť sa na dar Ježiša,“ hovorí Amy. Na večeru v ten deň je torta ozdobená jednou sviečkou pre Ježiša a jednou pre každého člena rodiny; všetci spievame „živió“



novonarodenému Kráľovi. Každý deň v nasledujúcich dvoch týždňoch dostávajú deti u Horlanderovcov malý darček – či už obľúbenú tyčinku, niečo na oblečenie, prekvapujúcu návštevu starých rodičov, alebo rodinný výlet do detského múzea. Oslavovať dva týždne je náročné, preto Amy všetko zjednodušuje a vopred plánuje. Ak to časovo nezvláda, povie deťom o chystanom darčeku. Minulý rok čakali na izbovú škôlku (pozn. prekl.: je to detská hra), až kým nemala čas ju urobiť a až do leta na akvárium. Na Troch kráľov, keď sa vianočné obdobie končí, dostane každé dieťa trochu výnimočnejší darček.

Julie Waltersová

zdroj: www.smn.sk, prevzaté a krátené

Homília brata Šimona na slávnosť Narodenia Pána

„A Slovo sa stalo telom a prebývalo medzi nami.“ Jn 1, 14

Ako prežívať Vianoce, aby sa nestali banálne? Čo je dôležité k tomu, aby v atmosfére Vianoc bolo prítomné *sacrum*? Večný, nikým nepreniknuteľný Logos /Slovo/ - je medzi nami ako novonarodené dieťa Ježiš. Najpodstatnejším rysom dieťaťa je to, že je úplne závislé od iných, hlavne svojej matky. Všemohúci dobrovoľne prijíma bezmocnosť.

Predstavy o Mesiášovi boli aj medzi Židmi iné. Ak to bude sluha, tak silný, ktorý bude trpieť ako rytier, ktorý znesie, ale vie aj ušetriť rany. Ale malé dieťa? Aké slovo nám môže pomôcť porozumieť tajomstvu Vianoc? Jedným z nich je slovo *filantropia* – zamilovanie do

človeka. Pápež sv. Ján Pavol II. to vyjadril vetou: „Človek nemôže žiť bez lásky“.

Niekoľko môže povedať, že spasiteľov ako Ježiš bolo v ľudských dejinách mnoho. Každé náboženstvo má nejakého záchrancu. Čo chceme vyjadriť my kresťania, keď povieme, že v Ježišovi Kristovi, objavujeme plnú pravdu tajomstva Boha a človeka?

Kľúčová je veta: „Človek nemôže žiť bez lásky“. Človek je sám sebe nezrozumiteľný, nepochopí svoj zmysel, ak nie je milovaný a bolestne ho to zraňuje. Každý je povolaný, aby odkryl svoje naplnenie cez lásku. Zmysel ľudského života nie je ukrytý v hrubých

knihách, ani vo veľkom poznaní. Zmysel života odkryvame v láske, ktorá nemôže ostať ideou. Láska sa nás musí dotknúť. Aby bolo možné dotknúť sa, je potrebné mať telo. Aby Láska mohla žiť, bolo potrebné, aby sa vtelila. Len živý človek môže milovať. Boh sa stal človekom a je medzi nami. Vianoce sú svedectvom lásky Boha, ktorý sa skláňa k človeku. Aristoteles hovoril, že priepasť, ktorá je medzi človekom a Bohom, my ľudia nikdy neprekročíme. Je to pravda, ten krok k nám urobil Boh. Jeho láska je milosrdná, to znamená, že sa skláňa k našej nemohúcnosti, bolesti, smrti.

Láska sa musí dotknúť; ako matka pritúli svoje dieťa, dievča chlapca ktorého miluje... Boh túži po tom, aby sa nás dotkol svojou láskou. Skláňa sa k tomu, čo je slabé, nemocné, smrteľné, aby odkryl to, čo je v človeku najkrajšie. A tým najcennejším v každom človeku je rôznym spôsobom zranená túžba byť milovaný, byť pre niekoho dôležitý.

Vianoce, to je Emanuel – Boh s nami. Nepochopiteľné tajomstvo, že ten, ktorý preniká celý vesmír, sa rozhodol v bezbrannosti dieťaťa byť s nami, jedným z nás. To je plameň Božej lásky, ktorý odkrýva a osvetľuje cestu rozprestierajúcu sa pred nami. Prijatí tento plameň znamená zmeniť stratégiu svojho života.

brat Šimon
prevzaté z www.dominikani.sk





25. ročník projektu Dobrá novina

V jubilejnom 25. ročníku s témou **Buďme požehnaní(m)** predstavuje Dobrá novina dlhoročnú spoluprácu s Katolíckou diecézou Lodwar, ktorá sa nachádza na severe Kene.

Svojimi rozmanitými pastoračnými a rozvojovými programami sa stará o dušu aj telo obyvateľov Turkany. Okrem aktivít Caritas Lodwar podporí Dobrá novina z výťažku zbierky aj ďalšie rozvojové projekty pre ľudí v núdzi v ďalších krajinách - Keňa, Etiópia, Južný Sudán, Uganda, Kamerun, Rwanda a Tanzánia.

Farnosť Partizánske – mesto sa aj tento rok zapojí do projektu Dobrá novina. Koledníci budú v našej farnosti koledovať dňa 26.12.2019. Bližšie informácie budú vyhlásené vo farských oznamoch. Privítali by sme aj viac detí na koledovanie. Kto má záujem, nech sa prihlási na farskom úrade.



TÝKA SA NÁS

Ako podporiť Dobrú novinu:

- modlitbou
- koledovaním
- **prijatím koledníkov** (vo farnosti Partizánske – mesto dňa 26.12.2019)
- **podporiť finančným darom** (číslo účtu: SK77 1100 0000 0029 4045 7894)

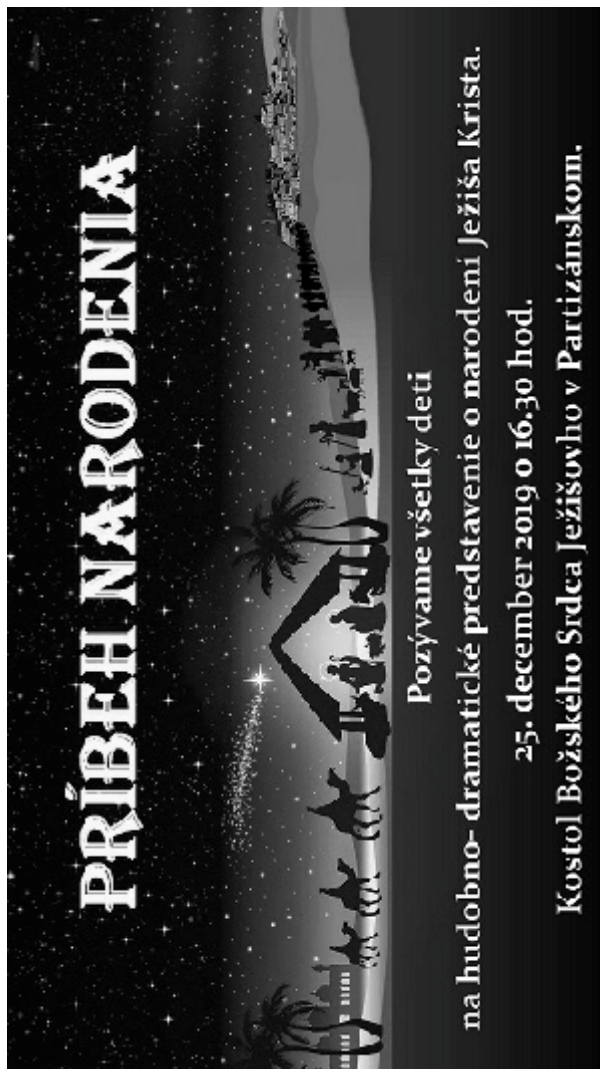
viac informácií nájdete na www.dobranovina.sk

Milan T.

Najsvätejšie Srdce Ježišovo (či máte srdce človeka?)

Pomôž mi pamätať na to, že Tvoje myšlienky nie sú myšlienkami človeka. Viem, že z môjho srdca vychádzajú dobré i zlé myšlienky. Či v srdci nosíš strach, smútok, radosť, či viem len, kto s Tebou je? Ježiš. Keď klesáš na duchu v myslí tiež, kto s tebou je? Ježiš. Ak On nie je v srdci našom, darmo Ho budeme uctievať na mieste svätom. Naplň srdce moje malé svojou láskou, svetlom i radosťou, nech viem kráčať s múdrosťou tvojich prikázaní. Naplňaj mi srdce Tvojím Duchom, Tvojím zmýšľaním, by mohol som sa pripodobniť žiť Tvojím životom a byť Tvojím darom pre všetkých, ktorých mi posielaš. Učím sa milovať Boha tak, aby som svoj príbeh lásky s Ním rozvíjala a Jeho Duchom Svätým oplývala, bo keď vyschne prameň života, vyschne aj život sám.

Eva Č.



Vydáva: Rímskokatolícky farský úrad v Partizánskom. Adresa: Rímskokatolícky farský úrad, Nám. SNP 949/20, 958 01 Partizánske, tel.: 038/749 2033, Internet: partizanske.fara.sk, e-mail: pe.mesto@fara.sk

Šéfredaktor: Klaudia Zábojníková. Redaktori: P. Andacký, M. Turek, B. Laurinec.

Grafické spracovanie: R. Dobrotka. Jazyková úprava: J. Znášiková. Cirkevný cenzor: Mons. Vladimír Farkaš.

Redakčná rada ďakuje všetkým, ktorí sa na vydaní časopisu podieľali. Príspevky do časopisu môžete dať do schránky, priniesť osobne na farský úrad vždy do 14. dňa v mesiaci alebo poslať na e-mail: pe.mesto@fara.sk.

Redakcia si vyhradzuje právo výberu článkov. Nevyžiadané príspevky nevraciam.

Tlač: ExpresPrint s.r.o., Partizánske. Tlač registrovaná Okresným úradom v Partizánskom č. 2002/00153.

Cirkevné schválenie: Biskupský úrad v Banskej Bystrici č. 50/99.